

گزارش صعود به سبلان

۹۰/۴/۲۴-۲۵

جبهه ی مشخص صعود به سبلان در برنامه گروه مسیر متداول جانپناه شرقی سبلان بود، بر این اساس ساعت ۵ صبح ۲۴ تیرماه در محل معین گرد آمدیم و با کمی تاخیر به سمت اردبیل حرکت کردیم. صبحانه را در لوندویل آستارا خوردیم و در ادامه بدون وقفه در ساعت ۱۲ به اردبیل رسیدیم. تصمیم براین بود که نهار را نیز پیش از رسیدن به شابیل صرف کنیم تا صعود را با معده ی سنگین آغاز نکنیم، به همین دلیل نهار مورد تهیه ی کمیته تدارکات را لاری با فاصله ی حدودا یک ساعتی از شابیل صرف کردیم.

نهایتا در ساعت ۴ بعد از ظهر به شابیل (۲۷۰۰ متر) رسیدیم. به دلیل روزهای تعطیلی عمومی با جمعیت بسیار زیاد مسافر مواجه شدیم. شابیل چند وقتی است که رفته رفته مدرن تر میشود. چنین جمعیتی منطقا شلوغی مشابهی را در مسیر صعود به قله و خصوصا محل خود پناهگاه نشان میداد.

به هر صورت گروه حرکت خود را از کنار بقایای ستون ها و تجهیزات تله کابین شابیل به پناهگاه آغاز کرد. به تصمیم سرپرست ۴ نفر از هموردان به همراه چادرها با جیب به پناهگاه رفتند تا زودتر مکانی برای برپایی چادرها پیدا کنند.

شابیل درست در امتداد شمالی جنوبی قله سبلان قرار دارد بطوریکه با رسم یک خط مستقیم هوایی شابیل در شمال سبلان با کمی انحراف به شرق جای میگیرد. حرکت ما تا رسیدن به پناهگاه شرقی موسوم به امریکایی ها از شابیل در شمال سبلان به جنوب شرقی میل میکند و به پناهگاهی میرسد محل آغاز یال شرقی سبلان نیز است.

از محل شابیل به پناهگاه کوهپیمایی بر تپه هایی هم ارتفاع صورت میگیرد که به آرامی از ۲۷۰۰ متر به عرضهای مرتفع تر سووق می یابد. از شابیل به محل پناهگاه بیش از یک راه پاکوب وجود دارد. گروه برای اجرای یک صعود بی دغدغه در طول این مسیر از زیگزاکهای مداوم بهره میبرد و برای پرهیز از عبور مرور دیگر کوهنوردان از پاکوبهای شرقی تر استفاده میکرد.

پس از ۴ ساعت طی این مسیر مشخص به پناهگاه تازه ساخت در پایین دست پناهگاه اصلی رسیدیم.

گروهی از تبریز با صمیمیت پیشنهاد کردند که همینجا شب مانی کنیم، اما هموردان ما در پناهگاه چادرها برپا کرده بودند، از این جهت نگرانی وجود نداشت.

با خواندن یک ترانه گیلکی برایشان و شنیدن یک ترانه آذری بعد از چند دقیقه به پناهگاه رسیدیم که جای سوزن انداختن هم نبود. تقریباً برپایی یک چادر دیگر هم در محل حال به نظر میرسید.

جمعیت هلال احمر استان اردبیل در جریان یک مانور سراسری در کوه سبلان تمام ساختمان پناهگاه را قرق کرده بودند و ماشینهایشان محلی برای چادرزنی هم باقی نگذاشته بود و همه اینها در حالی بود که در طول تمام دو روز صعود گروه به سبلان و حضور امدادگران استان اردبیل هیچ حرکتی از ایشان که از آن به مانور یاد کنیم دیده نشد. نه حمل مصدوم با برانکارد، نه درمان صوری یک فرد آسیب دیده و نه حتی زدن یک چسب زخم!

اکثر چادرها برپا بود و گروه رفته رفته آماده ی شب مانی میشد. به هر مشکلی که بود خوابیدیم تا در ساعت ۴ صبح برخیزیم و آماده ی صعود در ساعت ۵ شویم. صرف صبحتنه انجام شد و با تاخیر ساعت ۵/۳۰ حرکت را آغاز کردیم. با حرکت درست راهنمای برنامه در ابتدا به سمت راست مسیر متداول صعود رفتیم که سنگی تر بود اما انرژی گروه را صرف درگیری بیهوده با شن اسکی مسیر متداول نمیکرد.

لازم به ذکر این نکته است تفاوت این دو مسیر کمتر از ۵۰ متر در شرق و غرب بالای یال شرقی است. در این مسیر هم از لابلای سنگها پاکوب مشخص است و در ادامه راه حدوداً یک ساعت مانده به دیواره سنگی بزرگی موسوم به سنگ محراب راه دیگر این مسیر یکی میشود. در طی حدوداً ۵/۳۰ ساعت کوهپیمایی به سنگ محراب رسیدیم و بیش از ۱۰ دقیقه استراحت کردیم. از سنگ محراب تا قله کمتر از ۵۰ متر ارتفاع افزایش می یابد بطوریکه تا قله مسیر همواری پیش رو خواهد بود. پس از ۶ ساعت از پناهگاه به قله میرسیم و بیش از نیم ساعت کنار دریاچه مشغول به شادمانی پرداختیم. در مسیر بازگشت کمی پس از سنگ محراب از دامنه ی برفی که در هنگام

فرود سمت راستمان قرار داشت فرود آمدیم . شیب این بخش برفی زیاد نبود و به نسبت سنگهای نزدیک به سنگ محراب به هنگام صعود ، مسیر هموارتری برای فرود به حساب می آمد. پس از این شیب به دستور سرپرست عده ای از هموردان سریعتر فرود کردند تا در جمع کردن چادرها و طبخ نهار به دوستان مانده در پناهگاه کمک کنند. تیم دیگر با کمی انحراف به غرب از مسیر دیگری فرود کرد. مسیری از سمت چپ یال (به هنگام فرود) که در ابتدا دشوار بود اما در ادامه به سبب شن اسکی شدن به سرعت فرود ما افزود. جزئیات تفاوت این مسیر فرود و همچنین کوچکترین بخشهای حرکت کلی گروه در تصویر و فایل گوگل ارث مشخص شده است.

دقت به جزئیات :

برنامه صعود به قله ۴۸۱۱ متری سبلان در استان اردبیل تاریخ اجرا : ۲۴ و ۲۵ تیرماه ۹۰ با حضور ۳۷ نفر با هزینه ۲۰ هزار تومان در هوای آفتابی بدون ابر تنها دو مکان شابیل و پناهگاه آب اشامیدنی دارند پس از شابیل پوشش گیاهی رفته رفته کم میشود.

در تمام فصول سال تجهیزات مناسب موسوم به سه لایه ی حیاتی پوشش نیاز است.

زمان بندی ارائه شده با لحاظ ۱۰ دقیقه استراحت در فواصل ۱ ساعت تا ۱/۳۰ ساعت است.

صعود پس از پناهگاه در فصول پربرف سال نیاز به شناخت دقیق منطقه دارد که در طی حرکت از یال شرقی اصلی صعود ، به سمت چپ آن در دامنه های جنوب شرقی و یا به سمت راست در شن اسکی یزرگ شمال شرقی قله منحرف نشویم .

از این مسیر صعود سمت راست یال شرقی (شن اسکی بزرگ) بهمن گیر است.

تهیه گزارش : عطا جامعی

عضو کمیته فنی گروه کوهنوردی تیلار رشت